

[Forsvarsministeren.]

rialforretninger. Såfremt den i føromtalte lovforslag påregnede reduktion finder sted, anses det ikke længere for påkrævet at råde over en dommer til fast tjeneste ved brigaden. Nærværende lovændring tilsigter derfor at muliggøre, at den dommer, der af justitsministeren er udpeget til at følge med brigaden, kan hjemkaldes, når brigadens styrke formindskes i et sådant omfang, at hans nærværelse på stedet ikke er påkrævet til stadighed. Det vil derefter være tilstrækkeligt at lade det med dommerembedet forbundne arbejde varetage enten ved at indbringe eventuelle militære straffesager for en dommer i et af de sønderjyske amter eller i tilfælde af fængsling, omfattende vidneførsel eller åstedsforsretning at tilkalde nævnte dommer til brigadens område.

Jeg skal tillade mig at anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for byggeri og boligvæsen (Kjærbo): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov nr. 54 af 23. marts 1937 om leje, således som denne senere er ændret.*

Den 3. december 1948 fremsatte jeg her i tinget forslag til lov om leje, indeholdende en almindelig revision af hele lejelovgivningen.

Da man regnede med at kunne tilendebringe behandlingen af dette forslag inden udgangen af marts måned 1949, blev gyldigheden af bestemmelserne i den midlertidige lejelovgivning om indskrænkning i udlejernes adgang til at foretage opsigelse og gennemføre lejeforhøjelse tilligemed boliganvisningslovens bestemmelser ved to love af 22. december 1948 forlænget indtil dette tidspunkt.

Lejelovforslaget blev efter 1. behandling her i tinget den 12.—14. januar i år henvist til et udvalg. Det har imidlertid ikke været udvalget muligt at tilendebringe behandlingen af det meget omfattende lovforslag, og jeg har derfor fra udvalget modtaget opfordring til at fremsætte et lovforslag, hvorefter gyldigheden af den midlertidige lejelovgivning forlænges indtil årets udgang.

Med hensyn til boliganvisningsloven har jeg ikke modtaget nogen tilsvarende opfordring, idet udvalget har stillet i udsigt, at der fra dette vil fremkomme forslag om, at de bestemmelser i lejelovforslaget, der — med visse ændringer — svarer til den nugældende boliganvisningslov, nemlig be-

stemmelserne i forslaget kapitel XVIII om boliganvisning og kapitel XIX om sammenlægning af beboelseslejligheder m. v. ophøjes til lov, således at den nuværende boliganvisningslov afløses af udvalgets forslag.

Jeg har derfor ikke stillet noget forslag om forlængelse af boliganvisningsloven.

Med den foreslåede forlængelse af de gældende ekstraordinære bestemmelser skulle der være givet rigsdagen den fornødne tid til at afslutte behandlingen af lejelovforslaget.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til en Nordatlantisk Traktat.

(Forslaget til rigsdagsbeslutning findes i tillæg A. sp. 5105; forelæggelsen findes i tidenden sp. 3632).

Første næstformand (Arnth Jensen): Sammen med denne sag foretages den under punkt 2 på dagsordenen opførte sag, nemlig

Første behandling af forslag til lov om folkeafstemning angående fortsat dansk neutralitet indenfor De Forenede Nationers rammer eller Danmarks tilslutning til en Atlanterhavspagt eller Østersøpagt.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5005; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3513).

Forslaget til rigsdagsbeslutning og lovforslaget sættes til forhandling.

Bomholt: Begivenhederne rider hurtigt. Den 9. februar drøftede vi her i tinget den nordiske situation og var fra alle demokratiske partiers side enige om, at en skandinavisk forsvarsoverenskomst ville være at foretrække. Mange klare og stærke argumenter talte for en sådan overenskomst. Den følte som et naturligt led i den historiske udvikling. Fra dansk side blev der arbejdet med stor energi for om muligt at nå et resultat, og vi må i dag med beklagelse konstatere, at det ikke nåedes. Der er dog ingen grund til at fortryde det arbejde, der blev udført. Det viste, hvor dybt den nordiske ansvarsfølelse går, og det er ikke utænkeligt, at en nærmere eller